

Kulturlandes, er meget lav. I den Dagsorden, som Folketinget vedtog den 9. Marts 1900, er det fra dette Tings Side tilkendegivet, at man betragter en Forhøjelse af Spiritusafgiften som den Skattereserve, man maatte ty til under en vanskelig finansiell Situation. En saadan Situation, der er hidført ved Udvidelse af Statens Opgaver og forøgede Bevillinger blandt andet til humane og sociale Formaal, foreligger nu. Under disse Forhold finder Flertallet det naturligt og rimeligt at gaa til en Forhøjelse af Spiritusafgiften som et Led i den Finansplan, der gaar ud paa at tilvejebringe Balance i Statsbudgettet.

Gennem det Arbejde, Folketinget har sat ind paa at faa ombyttet Skatter, der hvilede paa Livsfor nødenheder, med Skatter, der enten ere baserede paa Indkomst og Formue eller ramme Luksusforbruget og Nydelsesmidler af tvivlsom Værdi, har Tingt tydeligt angivet, i hvilken Retning det ønsker, Skattelovgivningen skal gaa, og det heromhandlede Supplementsforslag til den foreslaaede Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten til Staten, strider ikke imod de Principper, der hidtil have været de raadende i Folketinget.

De Betæneligheder, man — rent bortset fra Spørgsmaalet om den finansielle Nødvendighed — tidligere kunde have ved at gaa til en Forhøjelse af Spiritus-skatten, have ikke i Nutiden samme Berettigelse. Spiritusforbruget er i relativ stærk Tilbagegang, og der er ingen Tvivl om, at Tilbagegangen i første Linie hidrører fra, at Spiritusnydelsen ikke længere er saa almindelig i de mange smaa Hjem som tidligere.

Flertallet kan, i Overensstemmelse med det foran udviklede, tilraade at fremme Lovforslaget, dog med enkelte Ændringer, hvoraf de vigtigste her skulle omtales.

Medens Indbetalingen af Hovedafgiften nu foregaar ugentlig, er det i Lovforslaget fastsat, at Afgiften indbetales maanedlig. Flertallet har ment, at man — navnlig af Hensyn til de mindre Virksomheder — bør give en lignende Henstand med Betalingen som den, der er foreslaaet for Ølskattens

Vedkommende, nemlig til Udgangen af den efter Aflæsningen følgende Maaned. Herpaa tager Ændringsforslag Nr. 16 Sigte.

Da der i Udvalget viste sig overvejende Stemning for ogsaa at lade Efterbeskatningen omfatte private, dog saaledes at indtil 20 Liter ren Alkohol fritages, har Finansministeren foreslaaet hertil sigtende Ændringer, der fremtræde som Forslag om en forandret Affattelse af Paragrafferne 39 og 40.

Endelig foreslaar Flertallet, at der ligesom for Ølskattens Vedkommende indføres en Bestemmelse om, at Loven først træder i Kraft, efter at det i indeværende Rigsdagssamling fremsatte Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten er ophøjet til Lov.

Et *Mindretal* (Gustav Bang, Jacobsen og Sigvald Olsen) maa modsætte sig den foreslaaede Forhøjelse af Spiritusafgiften og henviser i øvrigt til sine Udtalelser i Betænkningen til Forslag til Lov om Beskatning af Øl.

Mindretallet kan billige den i Lovforslaget skete Sammendragning af de hidtil gældende Love og Forordninger om denne Sag, men foreslaar at den nuværende Afgift ikke overskrides.

For det Tilfælde, Forslaget ophøjes til Lov, har Mindretallet stillet Forslag om Erstatning af Statskassen til saadanne Arbejdere, som, paa Grund af Indskrænkning af Arbejderantallet i denne Industri som Følge af Lovens Indvirkning, maatte blive arbejdsløse.

Et andet *Mindretal* (Eduard Larsen, Mads Larsen og Rode) kan ikke tiltræde Lovforslaget.

Flertallet hævder, „at Spiritusforbruget er i relativ stærk Tilbagegang“, og at der ingen Tvivl er om, „at dette i første Linie hidrører fra, at Spiritusnydelse ikke længere er saa almindelig i de mange smaa Hjem som tidligere“. Denne glædelige Kendsgerning ændrer imidlertid intet ved det utvivlsomme Forhold, at Brændevinsforbruget — omend relativt formindsket — sta-